

Leto XVIII.

Štev. 27

Uredništvo in uprava se nahajata v Kranju štev. 173.
Telefon štev. 73.
Naročnina polletno 20 Din,
četrletno 10 Din
Izhaja vsako soboto

Gorenjec

Dopise sprejema uredništvo do torka zvečer. Rokopisi se ne vračajo. — Ne frankirana pisma se ne sprejemajo.
Za odgovor priložite znamke.
Govorilna ura uredništva ob ponedeljkih od 10. do 11. ure dopoldne.

Tednik za gospodarstvo, socialno politiko in prosveto

Karteli nas davijo

Povsod po svetu, kjer vladajo karteli, je kmet na tleh, delavec išče svojo pravico, uradnik gara, da se mu kljub avanzmanom znižuje plača, obrtniku odzema kruh tovarnar, trgovina se vodi skozi pisarne par veljakov, davčna moč in zadovoljstvo naroda pada, „nacionalizem“ in redukcije pa cveto. Cveto tudi kimavci kartelov, ki po shodih razlagajo, kako naporno in za zdravje škodljivo je 16 urno politično delo za srečo države...

Zaradi monopolov in kartelov je treba, da narod ne zboruje, je treba, da se vse mlado vzgoji po viteško, župani se izbirajo po „nacionalnosti“ in uradnika uradnik radi nacionalnosti davi.

Torej kakor kartelom v raznih državah prija.

Karteli prodajajo in kupujejo po ceni, ki jo sami določajo. Kartel obvlada trg glede količine blaga in glede cene. V kolikor za najvažnejše predmete, ki dajo lepe dohodke, trenutno trgov ne obvlada, bo to storjeno s prvo trgovsko pogodbo.

Karteli vladajo nad denarjem. Iz vrst kartelov se ustanovljajo bančni koncerni in zbiralnice denarja iz cele države, da z denarjem tujega izvora (celo otročji denar) razpolaga po direktivah kartelov osobe teh zavodov. Od tod izvira boj za koncentracijo zadružništva, združitev prosvetnih in gospodarskih ustanov, radi tega se gremo po svetu čisti nacionalizem.

Kartel ima namen uničiti konkurenco in čim več zaslužiti. Karteli s carinsko in tarifno politiko ter tudi splošnim vplivom na državno politiko zapro države proti inozemstvu. Gospodarska samovlada ali avtarkija je navadno odvisna od kartelov, po volji kartelov se urejajo izvozni monopoli.

Ko z vplivom na politične kroge kartel obvlada trg v državi, ko konkurent ne more brez izgub uvažati v državo, začne kartel izmozgavati, če država drži roke križem; to pa je čisto navaden pojav.

Konzument je prisiljen kupovati pri kartelu, ker ni blaga dobiti pri konkurenti. Cena blaga lahko zato raste do nepojmljivih zneskov. — Od tod lahko razlagamo, zakaj je drag sladkor, manufaktura, stroji, bencin itd.

Kartel pa rabi za izdelke tudi surovine, ki jih je treba plačati. Radi zaslužka bo storil vse, da pride čim bolj poceni do njih. Če so cenejše doma v državi, bo pač segel po njih doma, sicer bo šel v inozemstvo. Seveda igra tu vsaka para tako vlogo, da bo tudi najzavednejši nacionalist, tudi če ni Žid ali druge narodnosti, rajši kupil v inozemstvu, kot doma. Saj se da to tako lepo utemeljiti: domača roba je predraga, ni dobre kakovosti, nekaj je treba kupiti tudi v inozemstvu itd.

Karteli skrbijo tudi, da carinske in tarifne postavke ne zadenejo inozemskih konkurenčnih sirovin. Če je treba, se to utemelji tudi z vojaškimi razlogi in to strogo tajno in zaupno.

Kartel pa ima seveda tudi velik interes, da si zagotovi surovine v državi. Saj ni treba baš vojne, že revolucija, vre-

menske katastrofe lahko preprečijo uvoz surovin iz tujine. Pa tudi tujina utegne „iz strateških razlogov“ preprečevati izvoz. Vendar pa mora biti doma pridelana surovina poceni. To pa se da doseči tako, da producenti med seboj konkurirajo, ker kartel je v stanju preprečiti kartel kmetov-producentov. Zato v boj proti kmetijskim korporacijam, kmetijskega zadružništva, koncentrirajmo jih tako, da vlada kartel nad njimi! Vse, kar kartelu nasprotuje, kartel proglašaja za protidržavno po svojih političnih agentih vseh šarž.

Tako kartel dobiva poceni surovine, n.pr. volno, sladkorno peso, krompir, žita, les, pa tudi rudnine itd.

Razumljivo je, da producent (kmet, delavec, uradnik) ne more dobiti niti plačanega dela.

Kartel kupuje poceni, drago prodaja in slabo plačuje nameščence in delavce. Ti se morajo pokoriti kartelu ob nizkih plačah, sicer se jih proglašaja za protidržavne elemente, nevarne za javni red in mir.

Karteli so tako država v državi in njeni popolni gospodarji. Tak položaj je mogoč povsod, kjer ljudstvo samo ne vlada.

Pri nas smo revni. V kartelih je malo domačih ljudi. Člani kartelov so po večini inozemci in naši nacionalni Židje. Kjer pa so karteli „nacionalizirani“, tamkaj sedi nekaj kričavih „nacionalistov“. Vse skupaj pa finansira kmet, delavec in uradnik in redi gada na prsih, kajti še dobiček, ki ni majhen, gre v inozemstvo.

Mi pa si gremo državotvorne in protidržavne elemente takrat, ko nas davijo karteli na vseh področjih.

Karteli so nam najboljši dokaz, kako je za nas vse važno zadružništvo, potom katerega je vlagati v boju za obstanek ves razpoložljivi denar v obrate, ki niso v kvar celoti. Karteli nam prav dobro odpirajo oči, zakaj naj se banovinske samouprave razširijo tako, da bomo z domačim denarjem doma gospodovali in tako mogli ustanovljati tudi razne organizacije, ki služijo — samopomoči. Če ni kartelom država več, kot molzna krava, je prav, da kartel naroda požene kartel karteliranih „nacionalistov“ in drugih patent-šlagerjev, ki si jih karteli za vabo in slepilo izmišljajo v teroristične in demagoške svrhe in se tako narod osvobodijo. Le v tem je tudi rešitev države, ker člani kartela niso vajeni vihteti pušk za dobro domovine, ampak z uma svetlim mečem izrabljajo narod. Lačen in osiromašen državljani pa tudi ne more biti navdušen nacionalist na fronti ali v ozadju, v miru ali vojni, pač pa zaveden državljani, ki zahteva svobodo.

Razumljivo je zato, da ne moremo pozdravljati tudi ne političnih kartelov, ki so židovsko naprednim kartelom bergla. Smo pa za močen kartel svobodnega naroda v svobodni državi, kakor smo si jo vedno zamišljali. Tak kartel je edino v stanju garantirati svobodni državni razmah. Zaljubljeni v nacionalizme raznih sodobnih vrst lahko uvidijo, da so le po zagrizenosti in omejenosti večji od

nedolžnih otrok, ali pa so vedoma ali zapeljano v službi protislovenskih in protijugoslovanskih kartelov. Kdor pa je vedoma v službi protidržavnih kartelov, ki se šopirijo prav bahato z čistim nacionalizmom, pa spada v kartel „zamreženih“ članov na račun naroda, četudi deluje bahato 16 ur na dan „za dobro države“. Za take kartele bo državna režija pač manjša, kot za kartel „protidržavnih elementov“. V to kategorijo kartelskih sotrudnikov spada tudi tisk, ki je glede politike, prosvete in gospodarstva v službi kartelov. Zato tudi zaveden državljani, ki ljubi svobodo svojo in svojih sodržavljanov, ta tisk ne upošteva, pa če se še tako trka na jugoslovanska prsa.

Hindenburga ni več

V četrtek je ob 9. uri umrl predsednik Nemčije maršal Paul v. Beneckendorff und Hindenburg. Kot vojak je znan zlasti kot poveljnik nemške armade v Mazuriji, kjer je nele zaustavil rusko prodiranje, ampak je pri Tannenbergu hudo porazil Ruse in se tudi v nadaljnjih boji izkazal za enega najspretnjših vojskovodij. Kot tak je po izgubljeni vojski reševal nemško armado v domovino.

Kot izborni vojaški poveljnik si je znal pridobiti ugled med nemškim narodom, ki ga je kar dvakrat zaporedoma poveril z vodstvom države in je v lastnosti vrhovnega državnega poglavarja tudi umrl. Star je bil skoro 87 let.

Hitler začasni predsednik Nemčije

Vlada je izdala radi smrti Hindenburga posebni zakon, po katerem so združene funkcije predsednika države in državnega kancelarja. S tem v zvezi so nastala najrazličnejša tolmačenja o bodoči Nemčiji v inozemstvu in tudi v državi sami. Nič se ne ve, kam plove pod Hitlerjem, ki ima sedaj prav vso oblast v svojih rokah, nacionalistična Nemčija. Seveda so tudi ugibanja o bodočem predsedniku republike, kar pa je zaenkrat radi moči Hitlerja skoroda brezpremetno.

Kmečke težave

Razmere, v katerih tiči naš kmet, se ne dajo več primerjati navadnemu nerednemu pojavu v kmetovem gospodarstvu, ampak spominjajo na razmere, v katerih ni več mogoče tožiti nad težkimi časi, ker se to več ne izplača; naš kmet pričakuje samo še konca svojega gospodarstva in turobno pesem dražbenega bobna in — molči...

Ravno ta molk našega malega kmeta je najgloblji dokaz za strašno stanje, v katerem se nahajajo naši kmečki domovi! Kmet se dobro zaveda, da ni več kos nalogam in naloženim dolžnostim, nima niti najmanjšega razgleda v prihodnost, ker si je le preveč svest, da se za kmeta hoče veliko manj v resnici storiti, kot pa se govori in piše v krogih, ki kmeta samo zlorabljajo. Zato je naša dolžnost zahtevati našo pravico!

I. Zadružništvo

Razmerje do našega zadružništva je nam kmetom tako že prirojeno, da niti ne mislimo, da bi se na tem polju mogle razmere bistveno izpremeniti in se za bodoči pravni razvoj našega zadružništva prav nič ne zanimamo. Pa nismo upravičeni biti napram temu vprašanju tako nerazumljivo mirni in brez skrbi! Vedeti moramo, da v naši državi, čeprav je kmečka država in je večinoma zadružništvo kmečko, vendar še nimamo po tolikih letih za vso državo enotnega, našim razmeram prilagojenega zadružnega zakona. Ni temu samo vzrok premostenje dosedanje prakse v različnih delih naše države, temveč se skrivajo močnejši razlogi za vsem tem, kateri temeljijo drugod, kot v duhu pospeševanja zadružništva. Ravno ti močni razlogi, ki zadružništvo hočejo potegniti v razne ojnice, so silno nevarni, da bi tudi pričakujoči zadružni zakon ne bil tako moderen in res samo zadružni, kot bi to bilo edino v korist prebivalstvu in po njem državi sami.

Treba je, da smo si kmetje na jasnem v sledečih zahtevah z ozirom na zadružništvo. Prvič mora izginiti iz zadružništva protizadružna politika. Vemo, da politika mora biti in jo zadružništvo tudi potrebuje, ker zadružništvo ne dela raznih postav, vendar pa moramo iz zadružništva vreči vse, kar bi zadružnike med seboj razdvajalo. Zadruga je gospodarska stanovska organizacija z edinim namenom samopomoči, zato se mora kot taka smatrati med zadružniki samimi, pa tudi onimi, ki imajo zadružništvo na ta ali oni način podpirati! Ali nimajo politizacijo zadružništva, kolikor je je res bilo, na vesti največ oni, ki so delili nepravilno razne podpore? In tudi v bodoče zadružništvo ne bo depolitizirano, pa naj bo zadružni zakon še tak, ako na merodajnih mestih ne bo več dobre volje, kot je je bilo doslej! Če bodo vodili naše zadruge politični prvoboritelji, ki jih narod ne mara, tudi na tak način ni mogoča depolitizacija zadružništva; čisto jasno je, da bi na političnega nesomišljenika vplivalo odbijajoče, če bi v zadružnih vprašanjih imel prav isti prvo besedo, kot jo ima kot politični borec na raznih shodih, na katerih mora po nasprotnikih, ki tvorijo veliko večino, udariti? Vsi politični prvoboritelji in voditelji se pač za zadružništvo kot glavno organizacijo po samopomoči hrepenčih ljudi morajo zelo in iskreno zanimati. Poslušati morajo zadružnike glede njihovih načrtov in jim pomagati kot zadružnikom, a ne političnim pristašem. Če bi se delo tako delilo, potem je dosežena največja gotovost, da zadružništvo ne bo daleč krenilo v politične vode, ker razni malenkostni pojavi, ki jih seveda popolnoma ni mogoče zavreti, se bodo že ob prvih polzkusih sami izjalovili, predno bi še mogli imeti kvarni vpliv v širšem obsegu. Za takimi malenkostmi se v gospodarstvu ni moč loviti. Če pa politični voditelji gledajo v zadružništvo le sredstvo za dosego svojih političnih ciljev, ki niso v prid našega zadružništva, je gotovo, da zadružništva brez nasilja ne bodo mogli depolitizirati.

Treba pa je čuvati zadružništvo svobodni razvoj. Ravno v svobodnem za-

družništvu je mogoče doseči globlje uspehe, kot pa so prisiljeni uspehi, doseženi na poročilnih papirjih namišljenih voditeljev. Trditev, da je združništvo kolikor se da treba osredotočiti in jih imeti čim manj, se na bežni pogled res vidi edino umestna. Kot resni ljudje, ki imamo z združkami opraviti vsaki dan, pa moramo tudi v tem oziru stati na drugačnem stališču. Vsako neprimerno osredotočenje in poenostavljenost, ali kakor pravijo „koncentriranje“, bi moglo pravemu namenu združništva prav močno škodovati.

Vsaka večja tvorba organizacije zahteva že mnogo uradništva, nameščenstva in niti glavni voditelji ne morejo zamujati časa za tako tvorbo brezplačno; drugo in še bolj važno pa je to, da taka tvorba izgubi tisti poglobljeni pomen, ki je ravno podlaga združništvu, da se za združko živo zanimajo in jo smatrajo za svojo ustanovo in ta pomen obstoji v tem, da so vsi združniki tako med seboj poznani in v svojem delovanju in gospodarjenju povezani, da naravnost čutijo dobrobit medsebojnega delovanja in pomoči, kar pa je le mogoče pri manjših združkah. Ljudje pri manjših združkah izbirajo voditelje iz ozkega kroga in so za vsakega izbranca zelo dobro poučeni v njegovih zmožnostih. Pri velikih združkah pa se voditelji izbirajo iz raznih krajev in združniki glasujejo in morajo izbirati po nasvetih raznih ljudi, ne morejo pa vseh poznati in morebitne slabe posledice izbire vračajo pač upravičeno na druge in ne na svoj oddani glas.

Pri manjših združkah ni treba mnogo „uradništva“ in tako združka res ostane ono, kar je. Ni pa mogoče to izvesti pri večjih združkah. Čim večja je taka združna tvorba, temveč uradništva je potrebno in tembolj je vse poslovanje zapleteno. Zato zopet izgube posamezni odborniki velik vpliv na vodstvo svoje združke, ker obširnosti poslovanja niso kos, ne morejo se sami do podrobnega prepričati o delovanju in so tako vezani samo na poročila. Ali ni velika nevarnost, da se večina odbora postavi v resno nevarnost, da sklepa o stvareh naravnost napačno in se tega ne zaveda in ji tega niti ni mogoče dognati! Seje takega odbora lahko postanejo samo orodje v rokah nekaterikov, ki lahko smatrajo združko za svojo ustanovo in rabijo odbor samo še za slepilo članstva. Kje so take ustanove še združke, čeprav s takim naslovom legitimirajo svoje delovanje? Gotovo je seveda, da razdrobljeno združništvo tudi ni zmožno izvršiti večjih del, zato so potrebne tudi močnejše združke, toda te naj bi se ena ko stvorile iz manjših združk, kakor veliko gospodarjev stvari malo združko. Glavno pri dosegu združnega smotra je, da se člani ene in iste združke morejo med seboj spoznati in se medsebojno nadzirati. Sicer bi se morda pri takem svobodnem razmahu združk le preveč razdrobile; pa tudi tega se ni bati, ker člani bodo že sami za sebe napravili račun in kar je prevečnega in življenja nezmožnega, bodo tudi ljudje sami opustili prej in hitrejšo prostovoljno, kot pa z raznimi ukazi. In pri koncu takih neupravičenih združk bodo ljudje le malo prizadeti, ker je organizacija pač majhna in niti ni mogla napraviti bogve kakšnih posebnih bremen, ker za to že ljudje sami poskrbe, ni pa tako pri večjih podjetjih, ki z malenkostjo sploh delati ne morejo.

Če pa naj bi novi enotni združni zakon združnikom odvzel svobodo in združnike uniformiral, da bi bili vsak čas mobilizirani v vojski protizdružnikov ali izdajalcev združništva, takega zakona ne maramo, sicer bi tonili vsi!

(Se bo nadajevalo)

Po zborovanju „rdečih“

V nedeljo so »rdeči« zborovali. Zborovanje naj bi pobilo na tla vse nasprotnike svetega marksizma po širnem svetu, zlasti pa na Kranjskem; če bi med temi nasprotniki padel tudi kak iskren prijatelj delavstva — nič zato, če ni marksist, mu še večja ljubezen do delavca nič ne pomaga, pasti mora, ker »rdečim« je največja svetinja marksizem, ne pa delavčev kruh. Pa od nasprotnikov marksizma ni nobeden padel, njegovim prijateljem se je pa omajala vera vanj, ker zborovanje ni moglo pokazati drugega kakor nekaj besed, pa še starih, polnih sovraštva in onemogle jeze. Za vpitje in grmenje pa ni treba zborovanj, saj se za tako reč dobe že dobre gramofonske plošče in marksisti plačujejo lepe denarce za svoje organizacije, da bi jim vodstvo že lahko prizaneslo s pozivi na vedno enake predstave. Taka zborovanja so prazno delo, kakor razorožitvene konference. Nihče se ne razoroži ne po konferencah ne po takih zborovanjih, tudi krščanski socialisti niso radi nedeljskega zborovanja vrgli orožja iz rok, ampak so ga zgrabili še trdnije, ker so videli, da bo treba že drugače skrbeti za delavca.

Na zborovanju so govorniki poslušavcem dokazovali: 1. da je potreben tako visok proračun Delavske zbornice, 2. da so potrebne visoke plače v zbornici, 3. da so potrebne tako nizke podpore za brezposelne, 4. da je palača Delavske zbornice v ponos delavstvu, 5. da so v njej našle streho delavske organizacije, ki so se doslej stiskale po raznih kletih.

O prvih treh točkah je »Gorenjec« že pisal in prireditelj zborovanja njegovih trditev ni ovrglil, glede točke 4. priznavamo, da je palača Delavske zbornice delavstvu v ponos, dvomimo pa, če mu je v kruh in varstvo in tega delavstvo potrebuje, ker ponos lačnega in nezačitenega je za kapitaliste kaj majhen strah. O točki 5. pa pravimo, da je naš namen v vaših rokah obstal sredi pota; naš namen in vsa naša borba gre za tem, da se delavec preseli iz kleti pod človeško streho, vi pa se zadovoljite z organizacijo — kakor angleški kapitalisti, ki imajo svoje klube in lepe klubske prostore. In to je prepad, ki nas loči. Vi skrbite za svoje organizacije, za tisti klaverni marksizem, mi za delavca; vi malikujete Marksa in njegove oponašalce, nam pa je Marks v najboljšem slučaju učenjak, ki se je zmotil, kakor se jih je že mnogo pred njim in se bodo tudi za njim.

»Gorenjcu« na celem zborovanju niste dokazovali, ne da je lagal, ne da se je zmotil, to se pravi, da njegove trditve o proračunu Delavske zbornice in o podporah za brezposelne še kar drže. Na nepremišljeno vprašanje g. Sedeja, koliko imajo farovži v svojih proračunih za brezposelne, pa prosimo vse, ki se za to reč zanimajo, naj gredo ob urah kosi po farovških vežah, pa bodo videli. Ob priliki naj si vzamejo kako dopoldne časa in naj stoje pred vrati kateregakoli duhovnika, pa bodo videli, kako si tisti, ki jih podpira in varuje Delavska zbornica, kar kljuko podajajo.

Zakaj nihče od »Gorenjca« oz. kršč. socialistov ni prišel na zborovanje, da bi povedal »rdečim« v obraz, kaj so zagrešili v bojih za dobrobit delavskega stanu?

1. Ker smo vse to že nešteto krat povedali in zapisali, kdor hoče razumeti, naj razume,

2. ker najetih govornikov ne hodimo poslušati, ker so pač najemniki, delavci pa potrebujejo pastirjev.

Udari po duhovniku!

Nedorasli otroci imajo navado, da v slučaju, ko jim zmanjka stvarnih in resnih dokazov, prično svojega nasprotnika zmerjati in s priimki obkladati. Nekakšni takšni otroci so tudi naši kranjski marksisti, saj drugod menda niso takšni. Gorenjec je pred nekaj tedni prinesel proračun Delavske zbornice, kakršnega so sprejeli marksisti, ki imajo večino v tej važni delavski instituciji. Pri tej priliki se je seveda popolnoma pravilno poudarjalo, da imajo nastavljeni te delavske ustanove vsekakor prevelike plače, a nasprotno je pa samo 100.000 Din določenih za podpiranje brezposelnega delavstva. In kaj so storili marksisti? Pričakovali smo, da bodo marksisti pojasnili te postavke in opravičili proračun. Kaj pa so naredili? Sklicali so protestno zborovanje proti Gorenjcu, ki se je drznil izreči povsem upravičeno kritiko o sprejetem proračunu in seveda prav po marksistično udarili po duhovščini in farovžih. Gospodje marksisti, s tem pa res ne boste kaj pridali storili za delavstvo. To so stari šlagerji, katere je svoječasno rabil politični liberalizem, pa bodite uverjeni, da sedaj ne vlečejo več.

Pretekli teden je nastal mezdni spor v tovarni „Ika“ v Kranju. Dekleta, ki so zaposlene v tej tovarni, so bila do ne-

davna organizirana v Narodni strokovni zvezi ali pri plavih, kakor pravimo. Ko je pa nastopil mezdni spor, so dekleta zapustila narodno strokovno zvezo in so se učlanila v Jugoslovansko strokovno zvezo. Okrog 100 deklet se je organiziralo v JSZ. Kaj je bil razlog, da so zapustile NSZ in prestopile v JSZ, ne vemo. Zanimivo je pa, da so menda »farji« krivi. Kakor smo informirani, so to transakcijo iz NSZ v JSZ izvedli člani JSZ na svojo roko in popolnoma samostojno brez vsake pomoči duhovnikov. In sedaj pa hodijo med dekleta, ki so se organizirale pri JSZ, rdeči in plavi in jim trobijo, da bodo duhovniki izdali delavske interese kapitalistom in bodo imele delavke veliko škodo. No, bodite uverjeni, da so organizirana dekleta že toliko pametna, da se za take šlagerje ne bodo zmenila. Vidi se, da se naši nasprotniki niso prav nič naučili. Za delo so nesposobni in mnogi marksistični voditelji so postali buržujski kapitalisti in popolnoma pozabili na delavske interese. Spomnimo se le bratov Kristanov, Prepeluna in še raznih drugih marksističnih gospodov, ki so kaj kmalu pozabili na delavske težnje, kakor hitro jih je kapitalizem vpregel v svoj udobni voziček.

Da se pa vse to dobro zamaskira, je pa treba po duhovnikih lopniti. Toda ta metoda ni več moderna. — Tovariši marksisti, nikar ne bodite kakor nedorasli otroci!

TEDENSKE NOVICE

Kranj

O zadevi oddaje načrtov za prvotno nameravano kopališče smo že precej pisali, še več pa poizvedeli. Naše proizvodbe so imele doslej ta uspeh, da smo dognali nasprotstva v nekaterih glavnih momentih oddaje teh del.

Pozabiti ne smemo, da so se nekateri meščani radi oddaje načrtov pritožili na tukajšnje srezko načelstvo, ki je pojasnilo v svojem odgovoru, da sta obenem z g. Zupanom vložila ponudbe tudi gospoda inženjerja Goljevšček in Trebše. Srezko načelstvo sicer ni navedlo v svojem odgovoru dneva vložitve teh ponudb, pač pa je g. inženjer Gros na vprašanje g. Jegliča pri zadnji občinski seji povedal, da je bilo to 28. in 29. decembra lanskega leta, torej prav tedaj, kakor je bila vložena tudi ponudba g. Zupana.

Tako bi bila zadeva seveda lepo v redu, ko bi ne bilo pa zopet drugih nič manj verodostojnih verzij, da sta bili namreč ponudbi gg. inž. Goljevščka in Trebšeta vloženi šele, kakor smo že poročali, po zgoraj omenjeni pritožbi nekaterih »nezadovoljnejev« potem torej, ko je bilo delo g. Zupanu že davno oddano in po njem izvršeno!

Če je ta verzija resnična, potem bi ta dan bil ravno isti, kakor je dan rešitve omenjene pritožbe.

Zanimivo in zamotano obenem pa je dejstvo, da g. tajnik v občinski seji dne 13. 3. t. l., ko je predlagal oddajo izvršitve načrtov g. Zupanu, niti z besedico ni omenil načrtov gg. Goljevščka in Trebšeta, čeprav je občinska uprava že prej sama definitivno oddala izdelavo načrtov g. Zupanu. — Vsekakor svojevrstna ofertalna licitacija, ki je drugdje nismo vajeni.

Povdarjamo, da mi verjamemo enemu kot drugemu, samo ujemajo se ti šmentani dnevi ne. No to pa v tako važni zadevi, kakor je razpis in oddaja kakega dela, končno ni najresnejša stvar, ker imamo baš pri tem delu še daleko važnejše, o katerih bomo pozneje stavili vprašanja. To pa zgolj za to, ker nečemo delati nikomur krivice in ker smo principijelno za čisto jasne račune na vse strani.

Popravlilo župne cerkve. Trdka

Klein iz Ljubljane popravlja zadnje dni cerkvena okna v prezbitერიju. Ponekod manjka nekaj šip, nekateri deli so bili popolnoma strti. Vdolbine za spovednice so že gotove. Akademski slikar Sternen je končal restavracijo fresk na stropu, delo se mu je zelo posrečilo. Vse freske so ohranile svoj starinski značaj.

Pri prezidavi hiše

Crkvena 159 (sedaj last Marjete Bele) so se našli stari sklepniki, ki so prav dobro ohranjeni. Na enem je relief sv. Janeza. Možno je, da so ta rebra iz starega karnerja, ki je bil poleg župne cerkve na starem pokopališču.

Na novo naselbino na Hujah

na Jalenovem svetu zadnje dni napeljujejo vodovod. Jarki za cevi so že izkopani in te dni polagajo vodovodne cevi.

Preureditev zgradbe. Tovarna

Jugočeska namerava baje preurediti sedanjostavbo »Dekliški dom« v stanovanjsko hišo za mojstre.

Vprašanje Šmarjetne gore je bilo

31. julija predmet izrednega občnega zbora podružnice SPD v Kranju. Predlog odbora je bil, naj bi se fond, namenjen za koč na Storžiču, porabil za nakup stavb na Šmarjetni gori, ker na Storžiču niso dani predpogoji za rentabilnost investicije in ker je bilo treba rešiti vprašanje Šmarjetne gore. Ugotovilo se je pa, da fond za Storžič obstoja tudi iz raznih volil in da je prevzem Šmarjetne gore zelo otežkočen zaradi medsebojne pogodbe solastnikov Šmarjetne gore. Tudi sicer so fondi SPD prvenstveno namenjeni za visokogorske točke, a Šmarjetna gora bi bila le predmet izletnikov. Glede prodaje ali oddaje pa ne obstoja tudi noben načrt pogodbe in tudi solastniki Šmarjetne gore so needini. Da bi zbrani fond omogočil koč na Storžiču in bi kupila Šmarjetno goro rajši mestna občina v Kranju ter da bi poskrbela začasno potrebna sredstva za nakup, pa g. župan rabi navodil, kako bi se to moglo izvršiti, ker Šmarjetna gora leži v drugi občini. Najbolj utemeljen predlog glede Šmarjetne gore je bil stavljen v smislu, naj se lastniki poženo na dražbo in do nakupa vzame Šmarjetno goro v najem,

Sprejet pa je bil sklep, po katerem se odbor SPD pooblašča stopiti v stik z lastniki deležev in od njih glede odkupa deležev z aktivno in pasivo dobiti obvezne izjave, in staviti v roku enega meseca izrednemu občnemu zboru konkreten predlog.

Preklici Preklicujem žalitev Marije Trost iz Pivke radi vprašanja o nezakonskem otroku, stavljenem nanjo po poizvedbi pri drugih ljudeh. — Marinšek Frančiška, Strahinj, 2. avgusta 1934.

Vprašanje trošarin. Zoper sklep zadnje občinske seje v zadevi nameravanega poviška trošarine so se pritožila nekatera industrijska podjetja. Mi to pritožbo povsem razumemo, ne razumemo pa, kako je mogel gospod referent direktor v p. Košnik, na omenjeni seji povedati, da bo znašala celoletna povišana trošarina kakih Din 260.000 do Din 300.000, da bo torej donasala približno trikrat toliko kakor doslej, med tem ko se kolportira obenem vest o prepričanju merodajnih činiteljev, da se bo na ta način, če se potrdi omenjeni povišek, dobilo letno najmanj Din 800.000 do Din 900.000.

Industrijski interesenti pa celo trdijo, da bi po njihovih računih donasala najmanj Din 1 milijon do Din 1.200.000. To bi bilo toliko, kakor cel dosedanj proračun mestne občine.

Umevno je, da tem industrijcem ni vseeno, ako naj plačuje to visoko naklado samo industrija na tej strani občinske meje, med tem ko bi bile tovarne onstran občinske meje v Stražišču takih dajatev proste, kajti konkurenčni vidiki so brez dvoma bolj tehtni, da prihajajo tu zelo močno v poštev.

Mi torej razumemo korake, ki so jih interesirani podvzeli proti odobritvi takih dajatev in pravijo, da jih bodo nadaljevali z vso odločnostjo do zadnje instance.

Prav zanimivo bo v tem sporu poimovanje izrazov trošarine in užitnine in se nam torej obeta zelo poučen konflikt. Vsekakor pa je gotovo, da stvar ne bo tako hitro rešena in da se za enkrat povišana trošarina še ne bo pobirala. V veljavi ostanejo torej še prejšnje postavke, na kar posameznike uvoznike posebej opozarjamo.

Dollfussa so slovesno pokopali naši marksisti v tovarni Semperit. Morda nam bodo mogli sami natančneje povedati, kako je bilo s pogrebnimi ceremonijami. Ali pa bodo vse zatajili in spet padli po farjih?

Nenadkriljiva kakovost! Kathreiner Kneippova sladna kava se izdeluje izključno iz najboljših in izbranih sirovin po navodilu župnika Kneippa.

S 1. avgustom se je preselila v nove prostore znana prva zlatarska delavnica na Gorenjskem Rangus B. v hišo g. Gorjanca, poleg Stare pošte. Je solidna firma, kar je dokaz, da si je v

KOLENDARJI za l. 1935!

Ker namerava izdati tiskarna Tisk. društva več vrst primernih koledarjev za leto 1935, opozarjamo gg. trgovce, podjetnike in obrtnike na te naše obširne in umetno izdelane koledarje, ki bodo zelo poceni. Obenem opozarjamo interesente, da se bo pri njih oglašil naš zastopnik radi naročil in oglasov, kar bo plačljivo šele po izdaji koledarjev.

Tiskovno društvo v Kranju

kratkem času pridobila mnogo odjemalcev. Dobro se zavedamo, kako važna je danas domača obrt. S tem, da podpiramo domačo obrt, koristimo pred vsem sebi, ker so cene nižje, kakor cene uvažanega blaga. Firmo priporočamo posebno ženinom in nevestam.

Tatvine. V Kranju in okolici se je pojavila družba, ki noče biti niti lačna niti naga družba. Raznim družinam napravljajo nenavadne obiske. Takega obiska je bil deležen g. Rudolf Jeglič, ki so mu ti nepoklicani gostje odnesli praznično obleko. Vlomljeno je bilo skozi okno. Pri g. Petrlinu in g. Trnovcu pa so poiskali plen za lačne želodce.

V moderni dobi je človeško družbo objela neka neznana sila, ki onemogoča živeti pošteno. Sili posameznike do takih slučajev, katere moramo obžalovati.

Ropotarnica — daj „gmah“

Nastopili so pravi pasji dnevi vročine in bi tedaj gotovo ne bilo dobro, ko bi hoteli govoriti še o stvareh, ki že s samim imenom in nazivom vzbujajo vročinski čut. Če bi se govorilo o vroči pari ali pa tudi o priboru za njo, bi bilo to za te vroče dni gotovo odveč.

Neprijetno pa ne bi bilo, če obrnemo misli na kaj hladilnega, kar bi v nasprotju z zgoraj opisanimi vročinskimi počutki vzbujalo nekaj blažilen hlad.

Posebno zanimanje pa more zadobiti tak pomenek radi tega, ker gre pri eni kot drugi zadevi za isti način gospodarstva — takorekoč za isto gospodarsko kovačnico, za enake metode in stremiljenja in v enem kot drugem primeru za plačevanje računov iz tujega žepa.

Nekoč smo samo tako mimogrede čuli nekaj o hladilni napravi, ki jih je v Kranju sicer več. Zato smo se obrnili na zelo dobro poučene poznavalce in zvedeli poleg gornjih splošnih pripomb v glavnem še to, da se hranijo o tej stvari še razni dokumenti, ki so se nam stavili celo na razpolago, v slučaju da bi se za stvar bolj intenzivno zavzeli hoteli.

Mi smo sicer mnenja, da bomo ta „muzej“ odprli tedaj, ko bodo zopet kake volitve na vidiku. V takih časih se lahko mnogo več in z večjo učinkovitostjo pove, kakor pa sedaj v dobi kislih kumar.

Le en moment bi pa pri tem vse kakor posebno poudarili, tega namreč, da imajo nekateri ljudje svojevrstno taktiko za neprijetne jim zadeve. Ko so zase izračunali, da je taka afera že dovolj stara in da je že deloma pozabljena, pridejo na misel, da bi jo bilo najbolje naprtiti tujim ramam; pozabljajo pa pri tem navadno, kaj so pustili za seboj, kaj so kedaj pisali, kaj govorili, in da so bili pa zopet drugi, ki so taka „pisanja“ dobro shranjevali in pobirali, kjerkoli je bilo, češ da pride čez 7 let še vse prav. Taki „dokumenti“ so seveda v stanu spraviti takozvane „revanžne“ zadeve v popolnoma drugačno luč, kakor bi jih v svoji pozabljivosti zopet drugi hoteli imeti po dolgih letih.

Mi jim le svetujemo, da so z „staro šaro“ bolj previdni. Stara šara je navadno tudi zamazana, zaprašena, ležala je pod streho pozabljena in če se jo hoče potem zopet postaviti kam kot „revanžo“, — jo je treba zelo previdno očistiti in dobro pregledati, kje bi bile kake razpoke ali drugačni defekti.

Mislimo, da smo prav poučeni, da se je nekoč tudi v Kranju nekaj stare šare prav dobro prodalo. Pri tej priliki se je celo izkazalo, da je ta šara bila še sposobna za transport. To osobito radi tega, ker se jo je preje še parkrat dobro popravilo in preobleklo in more sedaj prvotnim svojim namenom na drugem mestu prav dobro služiti. Za koli-

ko se je ravno prodala, je danes posrabskega pomena. Tudi kako se jo je očistilo in posodilo ni važno. Zato danes zgoraj omenjeni muzej za take reči raje zopet zapremo, le če bi bilo preveč radovednežev, ga bomo enkrat zopet odprli, da se obriše prah in otme ena ali druga reč pozabljivosti. Ropotarnica — daj „gmah“!

Cerklje

Krizo bomo pokopali. Neverjetno, pa le res. Ne le letoviščarji, ki so prinesli nekaj življenja v sicer zaspane Cerklje in tudi nekaj upanja na skupiček, ampak predvsem velika gradbena podjetnost pri nas priča o koncu krize. Da samo bolj mimogrede omenimo graditev res moderne kopališke stavbe. Še bolj moderno pa bo, kot se govori, javno stranišče, katerega so sklenili občinski gospodarji kot nujno potrebno takoj zgraditi. Škoda, da ne teče skozi Cerklje Ljubljana, pa bi dobili še ta mesec gotovo tromostovje z javno električno uro in še hudičev otok. Tudi postrežčka — ne sicer povsem modernega, toda uniformiranega — bomo menda dobili radi naglo ze razvijajočega tujkega prometa. K vsemu temu tudi kakšen policist ne bi bil odveč, seveda po ameriško na motornem kolesu. Nerodno je le to, da bodo Cerklje pri vsem mestnem značaju ostale še vedno mala vas brez vodovoda, pa z velikimi predmestji.

Omembe vredno je — kot konec stanovanjske krize — da so se občinski uradi z vsem osobjem preselili iz stare palače v lepe prostore Vavkove hiše. Nekateri so radovedni, ali bo tudi „auslog“ spadal k uradu, kar je važno za čase volitev. Veža n. pr. včasih spada, včasih pa ne, kakor bolj kaže.

Naša občinska uprava si je nadela nad vse hvalevredno nalogo, da vzgoji občane v koristne in pridne člane človeške družbe po najmodernejših vzgojeslovnih načelih. Grešniku, ki se poboljša in obljubi, da občini ne bo delal preglavic in skrbi, naloženo kazni odpusti, če se pa grešnik ne skesa in spokori, mu kazni ne izostane. Upamo, da bo občina v svojem vzgojevanju žela še zavirljive uspehe.

Občani žive v veseljem pričakovanju, da bodo občinske doklade zelo znižane, ker smo ob priliki občinskih volitev slišali, da je g. župan prahrnil občini celih 35.000 Din pri nabavi in prodaji koruze. Kako srečni so šele občani tistih občin, ki so prodajale koruzo po 50 in 75 par, dočim jo je cerkljanska po 112 par!

Nov dokaz, kako se Cerklje modernizirajo, vidimo v tem, da se tudi ženske učijo šofirati. Gotovo jim bo to zelo

prav prišlo, ko dobimo škropilni avto, na katerega bo morala občina kmalu misliti, ker je avtomobilski in zlasti motorni promet pri nas na višku.

Danes je kriza, pravimo, in to ne samo denarna, ampak se opaža kriza tudi pri raznih društvih. Vse jim gre v redu in lepo po načrtih, samo naraščaja jim manjka. Današnji svet je napreden, pa si zna iz takih zadreg hitro odpomoči. Tako je tudi pri nas v Cerkljah, kakor povsod po svetu. Naraščaja primanjkuje — niso dolgo premišljevali. V pravem času so poskrbeli, da dobijo nov naraščaj, tako da se ni treba bati propada.

Pes je enak volu — tudi to je mogoče! — Ako ne daš psa, boš moral dati vola. Tako se je zgodilo tudi pri nas, pa je amen!

Nov grob. V Zalogu je nagloma odšla v večnost Katarina Lončar. Pet otrok z novorojenčkom pogreša skrbno mater.

Naklo

Spet vlom. V noči od ponedeljka na torek so neznanci vdrli skozi okno v trgovino pri Unku - Egidiu Resmanu. Da so bolj nemoteno vršili svoj posel, so pri sosednem znamenju ugasnili električno luč, vlomili dvojna vrata in si nabrali zaloge tobaka, cigaret, sladkorja, kave, nogavic, robcev itd. v vrednosti do 8000 Din. Denarja razen nekaj 25 p kovancev niso dobili. Z blagom so bili še jako izbirljivi, posegali so po takem boljše kakovosti. Odnegli so skozi velika vrata, ki so jih pustili odprta. Na sosednem vrtu so si za vlom izposodili dolgo leseno korito, da so z njim skrivili železje. To je že tretji vlom v vasi v času dobrih desetih mesecev. Pred peto uro so bili obveščeni o vladu orožniki, ki so prišli že okrog devetih in stopili v akcijo. Daj Bog, da bi vsaj zdaj imeli kaj več uspeha. Sledovi kažejo na organizirano bando, na tatove po poklicu. Morda blago še ni daleč. Danes je nekaj takih, ki nič ne delajo, pa sijajno žive. Saharin, vlomi — kako se ne bi »pošteno« preživljali! Med popotnimi je pa kajpada tudi več sumljivih tipov. V zadoščenje bi bilo vsem, zlasti pa prizadetim gospe Resmanovi, ki s toliko skromnostjo preživlja družino in še ni prebolela izgube moža, če se lumpom pride na sled.

Umrla je v starosti 58 let posestnica vdova Marija Barle, p. d. Voglarca iz Nakla. Bila je nad vse dobra, skrbna mati, vzorna krščanska žena-trpinka, a vdano trpeča — lepo pripravljena na večnost. Naj ji bo dobri Bog bogat plačnik! Zapušča šest otrok, med temi še dva mladoletna. Sočustvujemo z njimi.

Podružnična cerkev na Okroglem je popravljena. Bil je že res skrajni čas, ker bi se sicer strop podrl. Tudi na zunaj so jo prebelili. Še celo ura se je po štiridesetih letih oglašila v zvoniku. Bil pa je zaradi nje že nesrečen cerkovnikov sin France, ker mu je zmečkala prst! Je pač stara in nerodna ura. Če bo prav šla, naj že bo, sicer je pa treba ni.

Predoslje

Zadnji Gorenjec je poročal, da nameravajo prirediti naša dekleta 29. jul. izlet na Limbarsko goro. Naj poročamo, kako se je ta izlet izvršil.

Dekleta so sklenila, da se peljejo do pod goro z Magistrovim avtobusom iz Št. Vida. Ker to podjetje nima telefona, smo naprosili za posredovanje preč. g. ekonoma duh. svetnika Markeža. Ta se je v svoji pozrežljivosti natančno do menil z avtopodjetnikom glede cene in časa in to vpricho avtopodjetnika telefonično sporočil v Predoslje. Tako je bilo natančno zgovorjeno. — V nedeljo zju-

Podaljšaj

si življenje!

Življenje moremo podaljšati, bolezni preprečiti, bolezni ozdraviti, slabosti ojačiti, nestalne moremo uvrstiti in nesrečne osrečiti!

Kaj je vzrok vsake bolezni?

Oslabljenje živcev, potrlost, izguba dobrih prijateljev ali svojih bližnjih, razočaranje, strah pred boleznijo, slab način življenja in mnogo drugih razlogov.

Zadovoljstvo

je najboljši zdravnik! So poti, ki Te morejo dovesti do dobrega razpoloženja, oživiti Tvoj značaj, napolniti Te z novim upanjem; ta pot je pa opisana v razpravi, ki jo že more vsakdo ki jo zahteva, dobiti takoj in

povsem brezplačno!

V tej mali priročni knjižici je raztolmačeno, kako morete v kratkem času in brez ovire med delom ojačiti živce in mislice, odpraviti slabo razpoloženje, trudnost, raztresenost, oslabiljenje spomina, nerazpoloženje za delo in nebroj drugih boleznih pojavov. Zahtevajte to razpravo, ki vam bo nudila mnogo prijetnih ur.

Poštno zbirališče:

Ernst Pasternack, Berlin SO
Michaelkirchplatz 13. Abt. 91

traj ob petih se zbere 40 deklet, ki v najboljšem razpoloženju pričakujejo avtobusa. Da ga ni bilo ravno ob 5. se jim ni zdelo čudno. Ima pač malo zamude. Toda minila je ena ura, avtobusa še vedno ni bilo; minili sta dve uri, avtobusa še vedno od nikoder. Gremo na telefon. Po velikanskih ovinkih in po dolgem času končno zvemo, da „v Predoslije avtobus ni bil naročen“. In pozneje zvemo še, da „avtopodjetnik našega naročila in dogovora potom g. ekonomu ni smatral za resno“. — Tako so dekleta ta dan poromala na Limbarsko goro samo v mislih. Kakor slišimo, je omenjeno avtopodjetje omogočilo podobne izlete v mislih že večkrat tudi drugim skupinam.

Tržič

V Tržiču je močno razpaseno takozvano nočno krokanje. Vidi se razne gospe, ki hodijo zelo pozno ponoči, da celo v jutranjih urah, ko gre delavstvo že na delo, nemirno po mestu se opotekajoči domov. Med njimi se vidi tudi nekega dobro znanega učitelja, kar na pravi zelo slab vtis na one starše, katerih otroci mu bodo izročeni v prihodnjem šolskem letu v vzgojo. Apeliramo na šolsko oblast, da se nekoliko zanima za take stvari ter takega učitelja pouči da ponočno krokanje ni primerno za učiteljski stan.

Ob priliki veselilne prireditve tržiških gasilcev je imela tržiška godba na pihala v nedeljo 22. t. m. ob 11. dopoldan na trgu promenadni koncert. Popoldne je pa igrala razne poskočne komade na gasilski veselici.

Šenčur

Izpremembra posesti. Ugledni trgovec z usnjem gosp. Rabič France je kupil krasno stavbišče — doslej telovadišče Sokola — za 32.300 Din.

Nakupil je tudi nekaj druge nepremičnine tako, da bo njegova posest zaokrožena.

Podbrezje

Po več kot poldrugletnem odmoru priredi Cerkveni pevski zbor v nedeljo 12. avg. in na Vel. Šmaren 15. avg. t. l. v Gasilskem domu petdejanke s petjem: „Zakleti grad“. Začetek ob 15. uri. Ne zamudite te prilike, ker vstopnina bo zelo nizka.

Mavčiče

Tisto nedeljo, ko smo obhajali novo mašo, smo imeli v Mavčičah tudi koncert in sicer okrog pol noči. Trije gospodje iz Trboj so jo rezali skozi vas in neusmiljeno mrcvarili neko himno. Gospodje, to vendar ne gre, da bi se norčevali iz pesmi in budili ljudi iz sladkega sna! In kaj bi rekel komponist, če bi slišal svojo pesem v tako spremenjeni melodiji? Pa, saj bi je najbrž ne prepoznal. Ko smo potem vprašali v Trbo-

jah, kdo zna tako lepo prepevati, so nam rekli, da zna omenjeno pesem v Trbojah samo eden ali dva. Hvala Bogu, da je zadnjič odnesla voda prvo kozo, ki je bila namenjena za most čez Savo, sicer bi gotovo morali še večkrat poslušati take ponočne koncerte.

Reteče pri Škofji Loki

V nedeljo popoldne ob 3., nastopijo v Retečah študentje z Goldonijevo komedijo „Sluga dveh gospodov“. Ta igra ki jo je prevedel g. Lojze Ilija iz Kranja, izide tudi med rednimi publikacijami založbe „Drama“. Ker doslej še ni bila igrana, vlada za to predstavo v Retečah in v vsej okolici veliko zanimanje in se je nadejati velike udeležbe. Pisatelj je v to igro položil toliko komike, da bo gotovo postala ena izmed najbolj privlačnih iger za deželo.

Albin Jazbec Kranj

**Vam nudi obleke za
šolarje po Din**

95.-

Prepričajte se! —

**Najcenejši nakup
izgotovljenih oblek**

**Kauh zofe, spalne divane,
otomane, modroce ter
splošno tapetniško pohištvo
od preproste do najmodernejše oblike**

nabavite najceneje in solidno,
ako naročite pri tapetniku

BERNARD MAKŠ

specijalna delavnica tapetniških izdelkov
KRANJ, STARA POŠTA 2

• MALI OGLASI •

Za vsako besedo v malih oglasih se plača 50 par. Najmanjši znesek je 6 D.

Otomane, divane, modroce in vsa v stroko spadajoča dela Vam nudi najceneje ter se priporoča **Viktor Tonejc** tapetnik, v hiši g. F. Azmana.

Otroški voziček zelo dobro ohranjen prodam. Cena 150 Din. Naslov v upravi lista.

8 do 10 stavbenih parcel je napredaj na Primskovem zraven Božičeve in Prahove tovarne. Informacije v pisarni Skupnega združenja obrtnikov v Kranju.

Vzamem gostilno v najem v Kranju takoj ali pozneje. Naslov v upravi lista.

Ali že veš, da so opanke, sandale in kapucin čevlji najboljši in najcenejši le pri znani tvrdki

Fr. Strniša, Kranj

Ako ne veš, pridi,
kupi in prepričan
boš!

**B. RANGUS
KRANJ**

Če hočete biti v resnici dobro postreženi, se obrnite na prvo zlatarsko delavnico na Gorenjskem. Velika izbira ur, zlatnine, srebrnine, oči, toplomerov itd. - Kupujem vsakovrstno zlato in srebro kakor tudi vse druge stare oz. starinske predmete. S 1. avgustom sem se preselil v hišo g. Gorjanca poleg Stare pošte (prej trafika Golob), isto tam se odda lokal

Vsake vrste rolete, žaluzije, zavese in samonavijalci.

PETER KOBAL

KRANJ

Dravska banovina - Jugoslavija

Zaloga pohištva. — Izdelovanje vseh najfinejših tapetniških del.
Najcenejša postrežba, solidno delo. — Prepričajte se!

Moderno tiskarsko podjetje, specialno urejeno za izdelavo raznovrstnih letakov, reklamnih tiskovin in plakatov v eno in večbarvnem tisku po najmodernejših načrtih. Vsa v stroko spadajoča dela izvršujemo točno in poceni.

Tiskarna Tisk. društva v Kranju

Kmetijska okrajna zadruga v Kranju

registrovana zadruga z omejeno zavezo

Največja vnovčevalna zadruga na Gorenjskem

Kupuje od svojih članov krompir, fižol in vse poljske pridelke po najvišjih dnevnih cenah.

Prodaja svojim članom umetna gnojila, cement, koruzo, semena, krmila, moko, motorje in vse specerijsko blago po najnižjih cenah.

Kmetovalci, bodite člani te zadruge!

Usnjarska in čevljarska zadruga

Runo

r. 3. 30. 3. v Tržiču

priporoča sledeče lastne in zato najcenejše izdelke:

ovčine v raznih barvah, kozine za pletene sandale usnje za površnike, boks, ševro, juhtovino, galanterijsko usnje itd. Obiščite nas!

Gorenjske mlekarske zadruge

(Skupni obrat) v **Naklem**

Nudimo cenj. občinstvu mleko in vse mlečne izdelke:

čajno maslo »deteljica«
sirotkino maslo
skuto za štruklje

Sire: Ementalec, eidamer, trapist, imperjal, liptaver, romadur, dessert.

Vse dobite v naših poslovalnicah v Kranju, Tržiču, Jesenicah. Prepričajte se o dobri kakovosti in nizkih cenah!

A. ŠINKOVEC st., Kranj 12, vrvarna

Priporočam vrvarsko blago lastnega izdelka: Štrange, uzde, vrvi v vsaki dolgoti in debelosti, razne mreže, sukanec, motvoz in tkanino (vreče) za čebelarje. — V zalogi imam vedno veliko izbiro bičev, bičevnikov, žime, morske trave, cvilha in vreč, domačega platna, platna za ponjave (plahte), vzmeti za postelje i. t. d. V izdelavo prevzamem vsako količino prediva.

HRANILNICA in POSOJILNICA v KRANJU

(Ljudski dom) r. z. z n. z.

Sprejema hranilne vloge in tudi vloge na tekoči račun. — Hranilne vloge se lahko vplačujejo tudi potom poštne hranilnice in so vlagateljem tozadevne položnice na razpolago.

Nove hranilne vloge se obrestujejo po dogovoru in se izplačujejo vsak čas brez napovedi.

Hranilne vloge se obrestujejo najugodneje.

Sijajni uspehi z Agfa foto-materialom

Agfa aparati

Agfa Isochrom in Superpan filmi

Agfa Lupex papirjem za Vaše kopije

Agfa Brovira za Vaše povečave

Vse dobite vedno v

drogeriji

B. Šinkovec Kranj, Glavni trg